

การศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

A Study of Problems in Teaching - Learning Management of Teachers in the
Digital Era. Under Nakhon Sawan Primary Educational Service Area, Office 1

กัลยาภรณ์ เจริญพร¹ และ ปพนสรรค์ โพธิพิทักษ์²

Kanyaporn Charernporn and Poponsan Photipithak

Received November 18, 2023 & Revise, November 26, 2023 & Accepted December 31, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เก็บข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 6 คน การสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 291 คน เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบประเมิน ใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าความต้องการจำเป็นในการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ในภาพรวม พบว่า ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีความต้องการจำเป็นมาก รองลงมา คือ ด้านครูในยุคดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคดิจิทัล และด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามลำดับ และ 2) แนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้เรียนควรพัฒนาความสามารถในการแสวงหาคำตอบและความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองโดยใช้ดิจิทัลที่หลากหลาย และสามารถนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อน ด้านครูในยุคดิจิทัล ครูควรพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ และเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบ

¹ อาจารย์ ² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{1,2} Lecturer, Assistant Professor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

Email: joom_hkp@hotmail.com

เทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล บุคลากรทางการศึกษาควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ และการทำงานเป็นทีม

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน; ครู; ยุคดิจิทัล

Abstract

The purposes of this research article are 1) to study problems in teaching and learning management for teachers in the digital age under the Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office, Area 1 2) to study and find guidelines for studying problems in organizing teaching and learning for teachers. In the digital age, under the jurisdiction of the Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office, Area 1, data is collected by Interviews with 6 experts, questionnaires of 291 school administrators and teachers. The instrument was an interview form. Questionnaires and assessments use statistics, frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis. The results of the research found that: 1) The value of necessary needs in the study of problems in organizing teaching and learning for teachers in the digital age. Overall, it was found that the learner side in the digital age had the highest value of necessary needs, followed by the teacher side. digital age Technology and innovation in the digital age and learning in the digital age respectively, and 2) guidelines for studying problems in teaching and learning for teachers in the digital age. Learners in the digital age Learners should develop the ability to seek answers and new knowledge on their own by using various digital methods. and can exchange knowledge gained among friends Teachers in the digital age Teachers should develop themselves to keep up with changes and create learning innovations. and being a person of morality and ethics in technology and innovation in the digital age Executives should allocate budget to develop the information technology system to be efficient. and learning in the digital age Educational personnel should organize learning that emphasizes analytical thinking. and teamwork

Keywords: Teaching - Learning Management; Teachers; Digital Era

40th Anniversary

Journal of the Association of Researchers Vol. 28 No.4 October-December, 2023

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และกำลังเปลี่ยนเข้าสู่สังคมในยุคแห่งความรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยพลังขับเคลื่อนของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล (Digital) ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการศึกษาด้วย แนวคิดใหม่ๆ ทยอยๆ ใหม่ๆ จึงถูกพัฒนาขึ้น เกิดกระบวนการทัศน์ใหม่ที่ดีกว่ากระบวนการทัศน์เก่ามากมาย ซึ่งเป็นที่ตระหนักกันว่า จุดมุ่งหมายพื้นฐานการศึกษา คือการเรียนรู้ (Learning) เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สามารถดำรงอยู่ในโลกตามยุคสมัยได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การมีชีวิตที่ดีขึ้น ในเมื่อสังคมเปลี่ยน กระบวนทัศน์ทางการศึกษาก็เปลี่ยน นักวิชาการก็เห็นตรงกันว่า หากยังหลงติดอยู่กับสิ่งเก่าที่เคยใช้ได้ผลในยุคเก่า ย่อมจะส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกับโลกที่เป็นจริง ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตที่จะยิ่งเข้มข้นมากยิ่งขึ้น (Saratana, W. (2016) เมื่อสังคมโลกได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ระบบการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (Martin, 2010)

การจัดการเรียนการสอนของครูในปัจจุบัน ครูยังไม่สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการจัดการศึกษาหรือใช้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการได้เท่าที่ควรประกอบกับครูขาดทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใหม่และทักษะชีวิตชุดใหม่ (Khaemmanee, T. (2012) การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะ และคุณลักษณะที่รองรับเข้าถึงเพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในมิติที่ถูกต้อง (Singhana, W. (2017) ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องหลักการจัดการศึกษาตามมาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้เพื่อความ

เจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยถ่ายทอดความรู้ ให้เป็นบุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (National Education, 2010)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นถ้าเราสามารถพัฒนาสมรรถนะทางด้านดิจิทัลให้ครูให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการได้ จะส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับโมเดล การศึกษาในยุค Thailand 4.0 ที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น จึงทำให้เกิดความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใหม่และทักษะชีวิตชุดใหม่ (Khaemmanee, T. (2012)

ดังนั้นในการจัดการเรียนสอนในยุคดิจิทัลจึงมีความจำเป็นมากเพราะการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆที่เกิดขึ้นมากมายรวมถึงทางด้านการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอนของครูจึงเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะทางด้านดิจิทัลให้ครูให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาและมาปรับการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ภายใต้อุปกรณ์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล 2) ด้านการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล 3) ด้านครูในยุคดิจิทัล และ 4) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีสมรรถนะสูงมากขึ้น และเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและพัฒนาสมรรถนะทางด้านดิจิทัลให้ครูให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่าในยุคดิจิทัลควรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างไร และจะหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
2. เพื่อหาแนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

40th Anniversary

Journal of the Association of Researchers Vol. 28 No.4 October-December, 2023

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาการจัดการเรียนรู้ก่อนยุค Digital Disruption การวิเคราะห์ที่เป็น Big data และการคิดเชิงอนาคต ที่สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นสมรรถนะหลักของนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ด้วยเช่นกันในฐานะที่ต้องพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 1,209 คน จาก 156 โรงเรียนกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตาราง (Krejcie , R. V., & Morgan, D. W. (1970) และทำการสุ่มอย่างชั้นภูมิ โดยวิธีการจับสลาก จำนวน 5 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอโกรกพระ อำเภอพยุหะคีรีและอำเภอชุมแสง รวมจำนวนทั้งสิ้น 291 คน

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

Digital Disruption คืออะไร

การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่แตกต่างไปจาก การดำเนินการรูปแบบเดิม เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรงมากยิ่งขึ้น (Wongyai W. & Phatphon, M. (2019) การเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและต่อเนื่อง ที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรภายในสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญในการปรับกระบวนการทัศน์ใหม่เพื่อการเผชิญยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกโฉมหรือการเปลี่ยนแปลงที่คาดไม่ถึง (Pruet Siribannapitak, M.P.)

สามารถสรุปได้ว่า Digital Disruption คือ การเปลี่ยนผ่านทางนวัตกรรมที่มีความเป็น พลวัตสูงและส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดทำให้องค์กรหน่วยงานหรือแม้แต่มนุษย์สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลจำนวนมากผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยนำความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และ ทำลายรูปแบบเดิมที่ไร้ประสิทธิภาพลง

การจัดการเรียนรู้ก่อนยุค Digital Disruption

40th Anniversary

การจัดการเรียนรู้ก่อนยุค Digital Disruption มีการผสมผสานหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี ซึ่งการจัดการเรียนรู้ก่อนยุค Digital Disruption ได้นำเสนอไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของไทยตั้งแต่ เริ่มแรกจนกระทั่งปี พ.ศ. 2504 โดยมีหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง ใช้ทักษะในการยังชีพครูจะเป็นผู้บอกให้ผู้เรียนเข้าใจ และเกิดเป็นทักษะการปฏิบัติ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเน้นการท่องจำตามตำรา การทำแบบฝึกหัด ขาดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2521 โดยมีหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อการตอบสนองระบบ อุตสาหกรรม ใช้ทักษะแบ่งงานกันทำ ต่างคนต่างทำหน้าที่ที่ตนเองมีความถนัด ครูใช้รูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2551 โดยมีหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ผ่านกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม และเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนด้วยวิธีการบรรยายลง เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น

จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนยุค Digital Disruption สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนรู้ที่ครูมีการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ค่อนข้างน้อยอาจ ด้วยข้อจำกัดด้านอุปกรณ์จึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ต้องเป็นไปตามช่วงเวลาในขณะนั้น และอาจเกิดผลกระทบทั้งระบบการศึกษา เนื่องจากหากครูขาดการพัฒนาตนเอง และการเข้าถึงความรู้ค่อนข้างยาก ดังนั้นการพัฒนาตนเองของครูในทาง วิชาชีพมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผสมผสานกับการใช้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการก้าวทันทางความรู้ ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของชาติต่อไป

การจัดการเรียนรู้ในยุค Digital Disruption

การจัดการเรียนรู้ในยุค Digital Disruption เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด สร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัยด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายใต้การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การคำนึงถึงผลดีภาพ และการคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อตนเองสังคม และสิ่งแวดล้อมภายนอก อันเป็นพื้นฐานสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม จากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด

สร้างสรรค์เพื่อการพัฒนานวัตกรรม แสดงให้เห็นถึงการเรียนที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุด

ครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้มีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนในปัจจุบันต้องให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน เกิดเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเอง เพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาการศึกษาของชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนไม่ได้มีบทบาทเพียงบทบาทเดียว แต่ต้องเป็นผู้เรียนควบคู่ไปด้วย จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ การตัดสินใจในการเรียนรู้ อีกทั้งต้องเป็นผู้ขับเคลื่อนการเรียนรู้ของตนเองให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

แนวทางปฏิบัติของครูไทยในยุค Digital Disruption

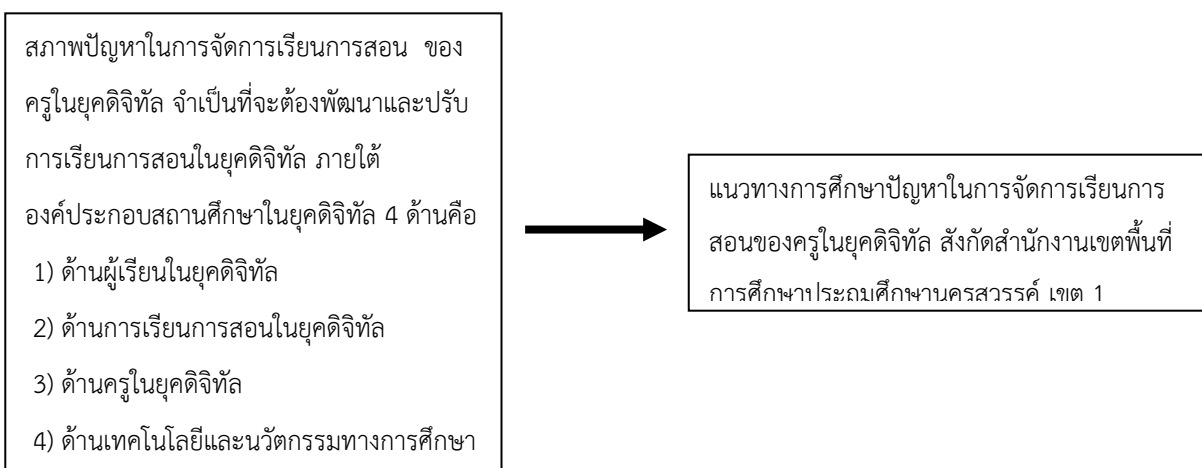
แนวทางปฏิบัติของครูไทยในยุค Digital Disruption เปรียบเสมือนวิธีการในการปรับเปลี่ยนบทบาทภายในตัวครูผู้สอนภายใต้การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Sipai S. & Sinlarat, P. (2018); Wongyai W. & Phatphon, M. (2019) โดยมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1. มีความตื่นตัวทางความรู้เนื่องจากปัจจุบันด้วยความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและ ความก้าวหน้าของนวัตกรรม ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์หลายแขนงด้วยความถ่องแท้ อีกทั้งต้องเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้ในสิ่งใหม่อยู่เสมอ
2. มีการปรับเปลี่ยนบทบาทตนเอง เนื่องจากครูผู้สอนมีบทบาทต่อผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทตนเอง รูปแบบกระบวนการจัดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทตนเองจากผู้ถ่ายทอดความรู้ด้วย วิธีการบรรยาย การมอบหมายงาน มาเป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านโลกออนไลน์ และให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปบูรณาการหรือประยุกต์เป็นโครงงานหรือนวัตกรรมที่
3. มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจุบันความรู้มีอยู่ทั่วทุกมุมของโลก ผ่านการสืบค้นด้วยเครื่องมืออินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถที่จะเข้าถึงความรู้ที่ถูกต้องได้โดยง่าย
4. มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์สร้างกิจกรรมการเรียนรู้เนื่องจากบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของครูผู้สอนจากผู้บรรยายมาเป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด ในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย
5. มีการใช้ความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทในการเข้าถึงความรู้แบบตลอดเวลา ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการเข้าถึงความรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

สรุป ยุค Digital Disruption เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียน บทบาทของครูผู้สอน ดังนั้นครูผู้สอนผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ต้องตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองด้านการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆที่เกิดขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะทางด้านดิจิทัลให้ครูให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาและมาปรับการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เพื่อการพัฒนาตนเองทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางความรู้ การฝึกฝนทักษะการคิดและทักษะด้านเทคโนโลยีในการเรียนรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องตามความต้องการของตนเองและผู้เรียน การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับแนวคิด พบว่าการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา ภายใต้องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล 2) ด้านการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล 3) ด้านครูในยุคดิจิทัล และ 4) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้นำเสนอเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กระบวนการวิจัยเป็นแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยเริ่มใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 1,209 คน จาก 156 โรงเรียนกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปิดตาราง (Krejcie , R. V., & Morgan, D. W. (1970) และทำการสุ่มอย่างชั้นภูมิ โดยวิธีการจับสลากจำนวน 5 อำเภอได้แก่อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอโกรกพระ อำเภอพยุหะคีรี และอำเภอชุมแสง รวมจำนวนทั้งสิ้น 291 คน

เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนก 0.51-0.82 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 เพื่อศึกษาแนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล โดยแบบสัมภาษณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าความต้องการจำแนก วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำเสนอแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยการเขียนบรรยายแบบความเรียง

ผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล

1.1 สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา พบว่ามีระดับมาก 3 ด้าน และระดับปานกลาง 1 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคดิจิทัล ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ ด้านครูในยุคดิจิทัล ส่วนด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล

รายการ	ระดับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1 ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล	3.40	0.45	ปานกลาง	4
2 ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.63	0.47	มาก	2
3 ด้านครูในยุคดิจิทัล	3.62	0.48	มาก	3
4 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.73	0.48	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.82	0.68	มาก	

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล พบว่า โดยรวมมีสภาพในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ 2. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยวิธีการที่หลากหลาย และ 3. ผู้เรียนใช้งานสื่อเทคโนโลยีในทางที่สร้างสรรค์ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ข้อที่	ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ผู้เรียนสามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเอง และนำความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ	3.20	0.40	ปานกลาง	4
2	ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์	3.80	0.41	มาก	1
3	ผู้เรียนมีเหตุผล คิดวิเคราะห์ในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างถูกต้อง	3.00	0.46	ปานกลาง	5
4	ผู้เรียนใช้งานสื่อเทคโนโลยีในทางที่สร้างสรรค์	3.40	0.49	ปานกลาง	3
5	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยวิธีการที่หลากหลาย	3.60	0.49	มาก	2
รวมเฉลี่ย		3.40	0.45	ปานกลาง	

1.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า โดยรวมมีสภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง 2. ครูจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมการคิดแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ และ 3. ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นความชำนาญจนเกิดเป็นทักษะแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัลด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อที่	ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ครูจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.60	0.49	มาก	5
2	ครูจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมการคิดแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.72	0.45	มาก	2
3	ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.84	0.45	มาก	1
4	ครูจัดการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงสภาพปัจจุบันแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.63	0.48	มาก	4
5	ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในก้าวทันความเปลี่ยนแปลง	3.55	0.50	มาก	7
6	ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความร่วมมือและการเป็นผู้นำแก่ผู้เรียน	3.52	0.50	มาก	8
7	ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นความชำนาญจนเกิดเป็นทักษะแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.66	0.47	มาก	3
8	ครูจัดการเรียนรู้ที่สามารถต่อยอดให้เกิดเป็นอาชีพแก่ผู้เรียน	3.58	0.49	มาก	6
รวมเฉลี่ย		3.63	0.47	มาก	

1.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านครูในยุคดิจิทัล พบว่า โดยรวมมีสภาพในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาร่วมกับทุกภาคส่วน 2. ครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3. ครูมีวิสัยทัศน์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านครูในยุคดิจิทัล

ข้อที่	ด้านครูในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.72	0.45	มาก	2
2	ครูสามารถคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ นวัตกรรมมาใช้ในการประกอบการจัดการเรียนรู้	3.51	0.50	มาก	7
3	ครูมีวิสัยทัศน์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียน	3.63	0.48	มาก	3
4	ครูชี้แนะข้อดี/ข้อเสียของเทคโนโลยีให้กับผู้เรียนและสังคม	3.55	0.50	มาก	5
5	ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาร่วมกับทุกภาคส่วน	3.86	0.48	มาก	1
6	ครูพัฒนาตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	3.52	0.50	มาก	6
7	ครูเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดี	3.60	0.49	มาก	4
รวมเฉลี่ย		3.62	0.48	มาก	

1.5 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้อยู่ในยุคดิจิทัล พบว่าโดยรวมมีสภาพในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาลำดับ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยคำนึงถึงกฎหมาย คุณธรรม และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี 2. ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา และ 3. บริหารจัดการภายในสถานศึกษา จัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนการสอน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อที่	ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา	3.76	0.43	มาก	2
2	จัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนการสอน	3.53	0.50	มาก	3
3	ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการใช้เทคโนโลยี	3.91	0.52	มาก	1
รวมเฉลี่ย		3.73	0.48	มาก	

ผลการศึกษาแนวทางการสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล

1. ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้เรียนต้องสามารถเรียนรู้หาคำตอบได้ด้วยตนเอง โดยการนำความรู้มาแลกเปลี่ยนอยู่เสมอมีเหตุผลและควรฝึกคิดวิเคราะห์ในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยวิธีการที่หลากหลาย

2. ด้านครูในยุคดิจิทัล ครูต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อยู่เสมอ นำความรู้ที่ตนเองพัฒนามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูตามกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) เป็นผู้มีจรรยาบรรณคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างสรรค์นวัตกรรมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

3. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4. ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล บุคลากรทางการศึกษาควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีมให้เกิดภาวะผู้นำของผู้เรียน และให้เกิดความชำนาญจนเป็นทักษะสามารถนำไปต่อยอดให้เกิดเป็นอาชีพได้

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

1. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา พบว่ามีระดับมากที่สุด 3 ด้าน และระดับมาก 1 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคดิจิทัล ด้านครูในยุคดิจิทัล และด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล

2. ผลการศึกษาแนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล

2.1 ด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล แนวทางการพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัล คือ ผู้เรียนควรต้องสามารถเรียนรู้หาคำตอบได้ด้วยตนเอง โดยการนำความรู้มาแลกเปลี่ยนอยู่เสมอ มีเหตุผลและควรฝึกคิดวิเคราะห์ในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างถูกต้อง และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยวิธีการที่หลากหลาย

2.2 ด้านครูในยุคดิจิทัล แนวทางในการพัฒนาด้านครูในยุคดิจิทัล คือ ครูควรต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอยู่เสมอ เป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างสรรค์นวัตกรรมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

2.3 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4 ด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แนวทางในการพัฒนาด้านการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ บุคลากรทางการศึกษาควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม ให้เกิดความชำนาญจนเป็นทักษะ และสามารถนำไปต่อยอดให้เกิดเป็นอาชีพได้

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทางที่สร้างสรรค์ อีกทั้งครูมีการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการปฏิบัติจริงและมุ่งเน้นส่งเสริมการคิดแก่ผู้เรียนพร้อมทั้งส่งเสริมพัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความชำนาญ และนำเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้สถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องการนักเรียนที่สามารถหาความรู้ได้ด้วยตนเองด้วยวิธีที่หลากหลายและนำมาแลกเปลี่ยนอยู่เสมอ และใช้เทคโนโลยีในทางที่สร้างสรรค์ โดยครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความร่วมมือและการเป็นผู้นำของนักเรียน และครูมีจรรยาบรรณเป็นแบบอย่างที่ดีรวมถึงครูควรพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Jaichalad N.et al. (2015) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษา

สภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการบริหาร การจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่าสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการเรียนรู้ มีการดำเนินการกระตุ้นให้ครูหาความรู้ด้วยตนเองและอบรมจากแหล่งเรียนรู้หลากหลาย

2. จากผลการศึกษาแนวทางการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล พิจารณาจากด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา พบว่า ผู้เรียนในยุคดิจิทัลต้องมีความสามารถในการแสวงหาคำตอบและความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการใช้ดิจิทัลที่สามารถค้นหาคำตอบได้หลากหลายช่องทางรวดเร็ว และสามารถนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อน และครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้เกิดเป็นฐานความรู้จนเกิดเป็นทักษะ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Prensky, M. (2012) กล่าวว่า ผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นผู้เชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีที่มีความสามารถในการค้นหาคำตอบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยวิธีการที่หลากหลาย พร้อมทั้งนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ และครูเป็นผู้คอยชี้แนะ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Jukes & Others. (2010) ได้นำเสนอลักษณะของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นผู้เรียนที่สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศจากสื่อได้หลายช่องทางและรวดเร็ว สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลา โดยใช้เทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนในยุคดิจิทัลควรสามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเอง และนำความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ครูในยุคดิจิทัลควรที่จะต้องพัฒนาตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

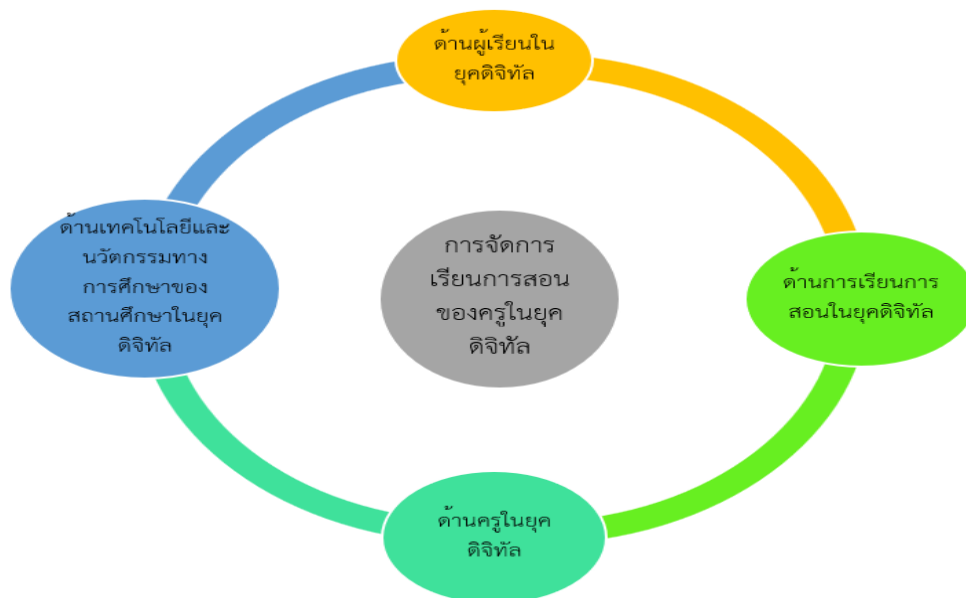
2.1 ควรมีการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาที่ส่งต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

รูปแบบการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร. บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิ เค จำกัด.
- กิตยวดี บุญเชื้อ. (2546). รายงานการสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาครูทั้งโรงเรียน : โรงเรียนในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร. พิมพ์ ดีการพิมพ์.
- ไกรยส ภัทราวาท. (2559). ตีตาอวุธครู สร้างห้องเรียน 4.0. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพธุรกิจ.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (ม.ป.ป.). กระบวนทัศน์ใหม่ของการบริหารการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 16 มกราคม 2564 สืบค้นจาก <https://www.sammajivasil.net/news11.htm>
- วสันต์ ปานทอง และคณะ. (2556). “รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15 (ฉบับพิเศษ), 193-205.

- วิชัย วงศ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล. (2562). *Disruptive Teacher : ครูผู้ทำลายล้างการสอนแบบเดิม ๆ*. กรุงเทพมหานคร. ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)*. กรุงเทพมหานคร. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุนันท์ สีพาย. (2562). บทบาทของครูไทยในการศึกษา 4.0. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 25(2), 3-14.
- สุนันท์ สีพาย และ ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2561). เปลี่ยนผ่านการศึกษาไทยสู่การศึกษา 4.0. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 24(2), 13-27.
- สมน อมรวิวัฒน์. (2546). ปรัชญาและแนวคิดของการพัฒนาครูและเครือข่าย. *สานปฏิรูป*, 6(65), 79-80.
- อริยญา เถลิงศรี. (2561). Disruption: ทำลายล้างหรือสร้างโอกาส. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2564 สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-teaartedu-teaart-teaartdir>
- Knowles, M. S. (1975). *Self-directed Learning: A Guide for Learners and Teachers*. New York: Cambridge Book.
- Mezirow, J. (1991). *Transformative Dimensions of Adult Learning*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Reimers, E.V. (2003). *Teacher Professional Development: An International Review of the Literature*. Paris: International Institute for Educational Planning.
- Sparks, D., & Loucks-Horsley, S. (1989). Five models of staff development for teachers. *Journal of Staff Development*, 10(4), 40-57.
- Taylor, K., Marienau, C., & Fiddler, M. (2000). Developing adult learners: Strategies for teachers and trainers. *San Francisco: Jossey-Bass Inc., Publishers*. 59- 66.
- Ubben, G.C., Hughes, L.W., & Norris, C.J. (2001). *The principal: creative leadership for effective School*. Boston: Allyn & Bacon.

Translate in Thai Reference

- Amornwiwat. S. (2003). Philosophy and concepts of teacher development and networks, *Reform Reform*, 6(65),79-80.
- Bunsue K. (2003). *Figure synthesis report. Whole school teacher development model: Schools in the Learning Reform School Project to Develop Student Quality*, Bangkok: Pim Deekarn.
- Ministry of Education. (2002). *National Education Act, B.E. 2542 (No. 2) and the additional amendments B.E. 2002*. Bangkok: Siam Sport Sindi K Company Limited.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2016). *Economic development plan and National Society, Issue 12 (2017-2021)*. Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Panthong W. et al. (2013). “Teacher development model for students in educational institutions under the Office of the Primary Educational Service Area” *Education Journal Naresuan University*, 15(ed Special), 193-205.
- Phattharawat. K. (2016). *Arming teachers to create classrooms 4.0*. Bangkok: Krungthep
- Prutsiribannapitak. T. (M.P.P.). *A new paradigm of educational administration*, retrieved when 16 January 2021 from <https://www.sammajivasil.net/news11.htm>
- Sipai.S. (2019). The role of Thai teachers in Education 4.0. *Journal of Educational Measurement Naresuan University*, 25(2), 3-14.
- Sipai S.& Sinlarat.P. (2018). Transitioning Thai education towards Education 4.0. *Journal of Educational measures Naresuan University*, 24(2), 13-27.
- Thalerngsri. A. (2018). *Disruption: Destruction or creating opportunities*. Retrieved 10 January 2021 from <https://www.truelookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-teaartedu-teaart- teaartdir>.
- Wongyai W. & Phatphon. M. (2019). *Disruptive Teacher: The teacher who destroys teaching.Traditional style*. Bangkok: Curriculum and Learning Innovation Leadership Center.

40th Anniversary

Journal of the Association of Researchers Vol. 28 No.4 October-December, 2023